

Titel

Fire forskellige former for tyndpuds

Flere murstensvægge både inde og ude bliver tyndpudset. Maleren skal være opmærksom på, at der er forskellige slags tyndpuds

Forfatter

Niels Håkonsen

Udgivet

15/12/2001

Revisionsdato

11/07/2016

Artikel

Problemstilling

Vi har i de senere år oplevet en tendens til, at murstensvægge både inde og ude bliver tyndpudset. Derfor har vi i malerteknisk afdeling fundet det på sin plads kort at beskrive forskellen på de enkelte tyndpudsninger.

Forklaring

Tyndpudsning er en pudsning, hvor væggenes oprindelige struktur stadig er synlige modsat grovpudsning, hvor mørtellaget er så tykt, at den oprindelige mur fremstår fuldstændig plan.

Tyndpudsning kan inddeles i fire kategorier: Vandskuring, sækkeskuring, filtsning og berapning. Forskellen på de fire typer består i, at der bruges forskellige redskaber til at bearbejde den påførte mørtel, hvorved overfladen får forskellige karakterer afhængig af hvilket redskab, der bruges.

Sækkeskuring

At muren er sækkeskuret betyder, at pudset er bearbejdet med en sæk, deraf navnet. Den færdigt sækkepudsede mur vil være karakteristisk ved, at det stort set kun er ujævnhederne, der er udfyldt af mørtel, hvorved murstenene vil fremstå uden mørtel og kun en antydning af bindemiddel.

Filtsning

En filtset mur er karakteristisk ved, at muren er påført et tyndt lag puds, hvorefter muren er blevet behandlet med et filtsebræt i roterende bevægelser.

Herved vil muren fremstå jævn og kun med tidligere ujævnheder udfyldt med mørtel. Derfor vil de fleste af murstenene fremstå uden mørtel og kun en antydning af bindemiddel.

Vandskuring

En vandskuring udføres i princippet på samme måde som filtsningen, men man bearbejder væggen med en våd mursten i stedet for et filtsbræt. Det bevirker, at murens eventuelle fremspring vil stødes af med skurestenen. Den færdigt vandskurede mur vil fremstå jævn og kun med tidligere ujævnheder udfyldt med mørtel. Derfor vil de fleste af murstenene også her fremstå uden mørtel og kun en antydning af bindemiddel.

Berapning

Berapning er en pudsemetode, der kun bør udføres inde.

Efter muren er blevet påført et tyndt lag puds, bliver overfladen bearbejdet med en fugtet græskost i diagonale bevægelser. Den færdigt pudsede væg vil fremstå udjævnet og dækket med et tyndt lag puds.





Pudsningerne kan være udført med indfarvet puds, hvorved malerbehandling i sagens natur først vil være relevant, når overfladerne skal renoveres.

Hvis væggene skal malerbehandles, skal man være opmærksom på, at muren skal være hvidtør inden malerbehandlingen igangsættes. Endvidere skal det materiale, man vælger være diffusionsåben, idet pudsede facader kræver, at den naturlige fugt og damptransmission inde fra skal kunne passere så uhindret som muligt.